

Motion till riksdagen 2020/21:1568

av **Monica Haider (S)**

Nollvision avseende barnfattigdom

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga en nollvision för barnfattigdom och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att studera förutsättningarna för framtagandet av en handlingsplan för jämlik barndom och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Rädda barnen har sedan 2002 mätt barnfattigdomen i Sverige. Man använder två mått, dels EU:s relativa fattigdomsmått (låg ekonomisk standard, LES) som innebär att hushållet har en inkomst som understiger 60 procent av medianinkomsten i landet, dels ett absolut mått (låg inkomststandard, LIS) som är en sammanvägning av två mått där det ena ska vara uppfyllt för att man ska räknas som ekonomiskt utsatt – att man inte har möjlighet att täcka nödvändiga utgifter med hänsyn taget till hushållets storlek eller att hushållet under året någon gång erhållit försörjningsstöd.

Om man ser till det absoluta måttet så har alla barnfamiljer i Sverige fått det bättre. Mer än vart fjärde hushåll har en inkomststandard som ligger åtminstone tre gånger högre än gränsen för låg inkomststandard och andelen barn som lever i absolut fattigdom (enligt detta mått) har sjunkit från 10,8 procent 2011 till 9,3 procent 2016. Fortfarande rör det sig dock om 186 000 barn. Det är ovärdigt ett välfärdsland som Sverige.

Ser man till det relativa måttet LES har barnfattigdomen ökat radikalt under 2010-talet. Mellan 2000 och 2017 ökade den från 9,3 procent till 14,9 procent.

Rädda Barnen har studerat utvecklingen och funnit att det ekonomiska stödet till barnfamiljer blivit allt mindre utjämnande med åren. Andelen barnfamiljer som skulle ligga under den relativa fattigdomsnivån utan stöd i form av t.ex. barnbidrag, flerbarnstillägg, underhållsstöd och bostadsbidrag ligger ganska konstant runt 25 procent. Det är politiken som blivit mindre generös. När barnbidragen höjdes 2018 var det första gången sedan 2005.

Det är inte värdigt ett välfärdsland att barn lever i fattigdom. Regeringen bör därför överväga att slå fast en nollvision mot barnfattigdom på samma sätt som man gjort när det gäller till exempel trafikolyckor.

För att klara ett sådant åtagande bör man också ta fram en handlingsplan för en jämlik barndom. Barns livschanser ska inte bero på föräldrarnas ekonomiska situation.

Monica Haider (S)